

Hodnocení diplomové práce

Název: *Dětské domovy a začlenění dětí do společnosti*

Autor: *Petra Antlová*

Diplomová práce Petry Antlové je rozdělena do šesti kapitol. V první kapitole autorka vychází z poslání a vlastností rodiny a uvádí příčiny umístění dětí z nefunkčních rodin do dětských domovů. Druhá kapitola poskytuje přehled o systému náhradní rodinné péče v ČR a třetí a čtvrtá kapitola pojednává o zařízeních ústavní výchovy, zejména o dětských domovech (4. kap.), pátá kapitola pak poskytuje hlubší vhled do pedagogické koncepce dětského domova. Těžištěm práce je její praktická část (6. kap.), v které se můžeme seznámit s výsledky autorčina dotazníkového šetření připravenosti dětí z dětských domovů na další život. Dotazník vyplnilo 62 respondentů.

Velmi pozitivní ocenění zasluhuje výzkumné šetření, které autorka provedla, i jeho pečlivé zpracování a prezentace. Možná se mohla autorka pokusit ještě o další srovnání výsledků jednotlivých otázek, třeba clusterovou analýzou. Ale i v podobě, jak autorka šetření zpracovala, mají jeho výsledky důležitou vypovídací hodnotu.

Teoretická část je sice dobře strukturovaná a obsahově bez chyb. Není to však samostatná práce: samostatně vytvořené texty, příp. nepřímé citace tvoří podle mého hrubého odhadu jen necelou polovinu textu teoretické části. Tento nedostatek je ovšem možné vysvětlit zčásti tím, že autorka pracovala hodně (zejména v 2. kapitole) s texty zákonů, které je často – pro přesnost – lepší doslova citovat. Navíc slouží autorce ke cti, že všechny přímé citace poctivě přiznává (píše v uvozovkách a správně odkazuje).

Teoretické části práce by celkově prospělo, kdyby se autorka opírala o více aktuálních pramenů a kdyby si při použití starších pramenů všimla historického kontextu jejich vzniku. Působí poněkud humorně, když studentka teologické fakulty 17 let po pádu komunismu ve své práci uvádí jako první cíl a úkol výchovy v dětském domově „výchovu k vědeckému světovému názoru“ (s. 44); zdá se, že studentka vzhledem ke svému věku neví, že se tímto názvem kdysi (!) označoval marxismus-leninismus.

Z hlediska formy a vzhledu je práce pečlivě zpracovaná. Jenom je trochu nelogické, že autorka při citaci ze sekundárních pramenů odkazuje na prameny primární, ale přitom si nedá práci s tím, aby si sama primární pramen vyhledala (s. 9-10 - odkazy na Matějčka, Možného nebo Dunovského přímo v textu), což může někdy snížit i obsahovou kvalitu sdělení. Skrze studium primárních pramenů je totiž možné získat hlubší vhled do problému.

Práce je psána čtivě, bez výrazných gramatických chyb a překlepů.

Práce splňuje požadavky na diplomovou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě.

České Budějovice, 27. srpna 2006

Mgr. Michal Kaplánek, Th. D.